

— în sfârșit, potrivit articolului 69 din Regulamentul de procedură, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate atât în procedura în fața Tribunalului, cât și în fața Curții.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă trei motive în susținerea recursului său.

Prin intermediul celui dintâi motiv, considerat în ansamblul celor două aspecte ale sale, recurenta susține că Tribunalul a încălcat principiul egalității de tratament și obligația de motivare întrucât nu a dedus nicio consecință din faptul că ar fi fost sancționată pentru acțiunile fostei sale filiale, spre deosebire de Stora, care se afla într-o situație echivalentă.

Cel de al doilea motiv, considerat în ansamblul celor patru aspecte ale sale, subliniază încălcarea de către Tribunal a articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale, a articolului 6 din CEDO, a obligațiilor de motivare și de nedenaturare, a dreptului la apărare al recurente, a efectelor anulării Deciziei 200/337, a autorității de lucru judecat și a articolului 48 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, întrucât Tribunalul nu ar fi sancționat încălcarea dreptului recurente de a fi judecată într-un termen rezonabil.

Prin intermediul celui de al treilea motiv, recurenta invocă încălcarea principiilor proporționalității și echității, întrucât Tribunalul nu ar fi ținut seama de contextul de fapt și juridic al prezentei proceduri prin refuzul de a reduce cuantumul amenzii aplicate.

(¹) Decizia Comisiei din 20 decembrie 2001 privind o procedură de aplicare a articolului 81 din Tratatul CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Cazul COMP/E-1/36.212 — Hârtie autocoactivă [notificată cu numărul C(2001) 4573] (JO L 115, p. 1).

Acțiune introdusă la 13 septembrie 2012 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei

(Cauza C-421/12)

(2012/C 355/18)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. van Beek, M. Owsiany-Hornung, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că:

— prin excluderea din domeniul de aplicare al Legii din 5 iunie 2007 de transpunere a Directivei 2005/29/CE privind practicile comerciale neloiale (¹) a titularilor unei profesii liberale, precum și a dentiștilor și a kinezoterapeuților, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile

care îi revin în temeiul articolului 3 coroborat cu articolul 2 literele (b) și (d) din directiva menționată;

— prin menținerea în vigoare a articolelor 20, 21 și 29 din Legea din 6 aprilie 2010 privind practicile pieței și protecția consumatorilor, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 din Directiva 2005/29/CE privind practicile comerciale neloiale;

— prin menținerea în vigoare a articolului 4 alineatul 1 al treilea paragraf din Legea din 25 iunie 1993 privind exercitarea și organizarea activităților ambulante și a târgurilor, astfel cum a fost introdus prin articolul 7 din Legea din 4 iulie 2005 de modificare a Legii din 25 iunie 1993 privind exercitarea unor activități ambulante și organizarea târgurilor, precum și a articolului 5 alineatul 1 punctul 4 din Decretul regal din 24 septembrie 2006 privind exercitarea și organizarea activităților ambulante, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 din Directiva 2005/29/CE privind practicile comerciale neloiale;

— obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2005/29/CE a expirat la 12 iunie 2007.

(¹) Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen (Suedia) la 17 septembrie 2012 — Flora May Reyes/Migrationsverket

(Cauza C-423/12)

(2012/C 355/19)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Kammarrätten i Stockholm — Migrationsöverdomstolen

Părțile din acțiunea principală

Apelantă: Flora May Reyes

Intimat: Migrationsverket

Întrebările preliminare

1. Articolul 2 punctul 2 litera (c) din Directiva 2004/38 ⁽¹⁾ poate fi interpretat în sensul că, în anumite condiții, un stat membru poate impune ca un descendent direct în vârstă de 21 de ani sau mai mare — pentru a fi considerat persoană aflată în întreținere și, astfel pentru a intra sub incidența definiției de membru de familie prevăzute la articolul 2 punctul 2 litera (c) din Directiva 2004/38 — să fi încercat să obțină un loc de muncă, asistență pentru a se întreține din partea autorităților din țara sa de origine și/sau să fi încercat să se întrețină prin alte mijloace, însă aceasta nu a fost posibil?
2. În interpretarea sintagmei persoană care se află „în întreținere”, prevăzută la articolul 2 punctul 2 litera (c) din Directiva 2004/38, prezintă vreo importanță faptul că un membru de familie — ca urmare a unor împrejurări personale precum vârsta, educația și sănătatea — este considerat că are perspective bune pentru a obține un loc de muncă și, în plus, intenționează să înceapă să lucreze în statul membru în cauză, ceea ce ar însemna că condițiile pentru ca această persoană să fie considerată membru de familie care se află în întreținere, potrivit dispoziției menționate, nu mai sunt îndeplinite?

⁽¹⁾ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56)

Acțiune introdusă la 19 septembrie 2012 — Comisia Europeană/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-427/12)

(2012/C 355/20)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Smulders, C. Zadra, E. Manhaeve, agenți)

Pârâți: Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea articolului 80 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide ⁽¹⁾, în măsura în care prevede adoptarea de măsuri de stabilire a taxelor care se plătesc Agenției Europene pentru Produse Chimice (ECHA) printr-un act de punere în aplicare, potrivit articolului 291 TFUE, iar nu printr-un act delegat, în conformitate cu articolul 290 TFUE;
- menținerea efectelor dispoziției anulate, precum și a oricărui act care va fi adoptat în temeiul acesteia, până la intrarea în vigoare, într-un termen rezonabil, a unei noi dispoziții destinate să o înlocuiască;

— obligarea părților la plata cheltuielilor de judecată.

Cu titlu subsidiar, în cazul în care Curtea ar considera că prezenta cerere de anulare parțială nu este admisibilă,

— anularea în întregime a regulamentului menționat;

— menținerea efectelor regulamentului menționat anterior, precum și a oricărui act care ar fi adoptat în temeiul acestuia până la intrarea în vigoare, într-un termen rezonabil, a unei noi dispoziții destinate să îl înlocuiască;

— obligarea părților la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia invocă în susținerea acțiunii sale un motiv unic, întemeiat pe încălcarea Tratatului și în special a sistemului de atribuire a competențelor de reglementare pe care legiuitorul Uniunii le poate atribui Comisiei în temeiul articolelor 290 și 291 TFUE.

Comisia susține că în mod eronat Consiliul și Parlamentul ar fi decis să confere Comisiei competențe de executare în temeiul articolului 291 TFUE, cu scopul de a stabili taxele care se plătesc Agenției Europene pentru Produse Chimice. Potrivit Comisiei, actul pe care aceasta este chemată să îl adopte în temeiul articolului 80 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 528/2012 ar fi în realitate un act delegat în sensul articolului 290 TFUE, întrucât urmărește să completeze anumite elemente neesențiale ale actului legislativ. Prin urmare, având în vedere natura atribuirii de competențe în favoarea Comisiei, dar și obiectul actului care urmează a fi adoptat în temeiul acestor competențe, un asemenea act ar trebui să fie adoptat în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 290 TFUE, iar nu potrivit procedurilor prevăzute la articolul 291 TFUE.

⁽¹⁾ JO L 167, p. 1.

Recurs introdus la 24 septembrie 2012 de Leifheit AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 12 iulie 2012 în cauza T-334/10, Leifheit AG/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-432/12 P)

(2012/C 355/21)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Leifheit AG (reprezentanți: V. Töbelmann și G. Hasselblatt, avocați)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Vermop Salmon GmbH